

El Comerç s'organitza

La Unió de Botiguers de Granollers està en marxa. Aquesta vegada ens han cridat per fer-nos sentir la seva veu. Ens hem trobat amb l'Alfons Aguilera, Jordi Arimany, Francesc Bellavista i Antoni Duran. Tots ells engrescats en aquesta tasca d'animació del comerç local. Creuen que s'han d'unir. Que junts tenen més força. I que per això ha nascut aquest embrió que ha d'esdevenir entitat quan aprovin els estatuts. Són joves. Han fet uns estudis i aquests els confirma que van pel bon camí. Han vist unes realitats com són que el mercat de Granollers ha perdut bona part del seu encant. El calaix se'n ressent. Veuen sorgir els fantasmes dels supermercats que els volen igualar la festa. Tenen grans projectes.

En començar a parlar no saben per on encetar el tema. I d'un a l'altre es passen la pilota. Diques això, explica... I d'un a l'altre van temerosos a iniciar la seva història, fins que de cop i volta un diu que començaran pel que ells en diuen la seva filosofia. Es posen seriosos i em parlen que cal promocionar els establiments al detall. Que la idea que el botiguer és un intermediari ha estat promocionada pel gran capital, que organitza aquelles grans superfícies —els supermercats— i se n'emporten els beneficis a l'estranger. En canvi, el botiguer pot abaratir els preus, associant-se amb altres comerciants per comprar a un cost més baix, muntant una xarxa de distribució. Que volen influir fins i tot en l'urbanisme comercial.

Com podem veure, no s'hi posen per poc. Els seus ideals els vesteixen amb uns tuls i amb unes llumetes com si fos un aparador. Els comento que en l'assemblea que varen fer a la Casa de Cultura Sant Francesc algunes persones no ho varen veure massa clar. De seguida em contesten que aquell dia incidien uns fets que varen esverar el públic. S'acabaven de tancar uns tractes de construir un Hiper a Granollers, s'havien de fer unes gestions urgents davant la Cambra de Comerç i es tancaven les candidatures de representants locals a Barcelona. Tots aquests fets potser portaran la reunió cap a una situació d'atac per defensar-nos, quan aquesta només és una de les cares de la Unió de Botiguers. Em diuen que els agradaria que se'ls fes arribar aquesta crítica. Que estan oberts per rebre-la.

Quan aquesta conversa informal surti al carrer ja s'hauran constituït i tindran ja Junta de Govern. El dimarts, dia 12, al Majèstic, hi tindran l'Assemblea. Ells presenten una candidatura. També presentaran una campanya de cara al Nadal. En la promoció regalaran i sortejaran des de televisors en colors, neveres..., fins a viatges a París. És la primera campanya d'aquest tipus que es fa aquí a Catalunya. No volem entrar en detalls. Em parlen d'un camió que anirà donant tombs per la ciutat per tal de donar una imatge descentralitzada. També em parlen d'un concurs cultural de cara als infants, centrat en temes comarcals.

Estan engrescats i aleshores aquells dubtes inicials es fonen i no pararien de donar detalls, però de tant en tant un d'ells els para, retocant i intentant garbellar que només surti el més important.

Els parlo de l'impost de radicació. Em comenten que sembla ser que aquest impost només pot posar-se a ciutats de més de cent mil habitants i aquest no és pas el nostre cas. Però és que a part —diuen— seria totalment injust que un comerç del carrer Santa Anna o d'Alfons IV, pagués el mateix impost que una botiga del Passeig de Gràcia de Barcelona. El que cal és que facin les lleis ben fetes, després sí que en podran parlar.

Em remarquen que la Unió de Botiguers té una estructura ben diferent a les organitzacions que hi havia fins ara. Aquesta parteix de cada un dels pobles o ciutats i tots junts estan confederats amb la Unió de Botiguers de Catalunya. Un dels problemes que s'havien trobat i que està en vies de solució és que uns senyors havien legalitzat vint-i-quatre entitats locals amb les mateixes persones. Sembla ser que volien dominar aquests mercats i les Juntes. Han començat el diàleg i actualment va per bon camí.

Els parlo de les associacions de consumidors. S'hauran d'organitzar. Em contesten que a França, la legislació permet les associacions professionals sempre i quant hi hagi un mecanisme de control, que en aquest cas passa per les associacions de consumidors que estan presents en l'organització. Aquí encara no hi és, però esperen que aviat hi podran ser.

Una de les sorpreses que em vaig emportar és que en totes les entitats, associacions, inclús partits..., et trobes sempre amb un nucli de gent, que no direm que controla, però sí que pels mateixos motius porten una participació múltiple. No hi trobem aquest nucli. No vull entrar en si és bo o no. Però el que vull dir és que el fet que no ho sigui no vol dir que s'hagi d'etiquetar aquesta nova entitat. Cal tenir un respecte per aquesta nova associació que conviurà a partir d'ara en aquest Granollers pluralista. Per part nostra estarem a l'aguait i procurarem donar-vos informació.

JOSEP M. FARNÉS

Davant Pla General Aproximadament

Voldria referir-me, ni que fós de manera molt general, a la necessitat de la revisió i adaptació del Pla General d'Ordenació de Granollers a la nova Llei sobre el Règim del Sòl i d'Ordenació Urbana (Reial Decret 1346/1976 del 9 d'abril), no tant pel fet que així ho estableix la pròpia llei en la seva disposició transitòria primera que deixa un termini de quatre anys per realitzar aquesta adaptació, com la situació real del procés de creixement de la ciutat, que ho reclama amb urgència.

Aquest procés de creixement de la ciutat, tal com es dona ara, ens porta irreversiblement a la suburbialització dels barris o zones peritèriques i a la progressiva degradació del centre manifestant la incapacitat del Pla General d'Ordenació vigent i de la corresponent gestió urbanística per regular el creixement de manera equilibrada, fent compatible la implantació i funcionament de les activitats urbanes i l'equilibri entre els diferents usos del sòl derivat de les funcions urbanes, tot perseverant al nivell que s'escau al marc natural, la imatge de la ciutat com a creació col·lectiva i la qualitat de la vida urbana.

El càlcul del «potencial» del Pla vigent —capacitat d'implantació residencial, industrial, etc. fins esgotar les determinacions del Pla i el sòl, actualment qualificat—, especialment en l'aspecte de la implantació residencial ens mostraria fins a quin punt les determinacions del Pla vigent ens porten a una situació de densificació sense la contrapartida de reserva d'espais per a dotacions, equipaments i sistemes generals (de comunicació, infraestructura, etc.), que garanteixin una acceptable qualitat global de vida pels habitants actuals i potencials de Granollers. Això representa un procés d'acumulació de dèficits i de suburbialització enfront de la col·lectiva ordenada, racional, funcional estètica que havia de representar el procés de creixement.

El planejament ha de respondre a instàncies sociopolítiques i reflectir les aspiracions expressades pels diferents grups socials, tot realitzant l'arbitratge en els conflictes d'interès. Els canvis institucionals i administratius que informen el moment històric actual del país s'hauran de reflectir en els processos de planejament i de gestió urbanística.

Enfront de la planificació feta als anys seixanta amb una qualificació excessiva del sòl a cavall de l'especulació i d'una visió triomfalista del desenvolupament atorgant carta de naturalesa definitiva a clares irregularitats urbanístiques, cal treballar per la consecució d'un Pla General d'Ordenació que estableixi un model de creixement que permeti un desenvolupament industrial i urbà equilibrat tot respectant el medi natural i la imatge de la ciutat com a creació col·lectiva i testimoni cultural (respecte pel patrimoni arquitectònic i urbanístic de valor